

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์
กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย รายวิชา สศ 2202101
ประวัติศาสตร์ไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

A Comparison of Learning Achievement of Undergraduate Students in SS
2202101 Thai History Course taught by Historical
Method and Lecture Method

Received: October 24, 2020 Revised: December 24, 2020 Accepted: December 25, 2020

รับเข้า : 24 ต.ค. 63 แก้ไข : 24 ธ.ค. 63 ตอบรับ : 25 ธ.ค. 63

*พนนิดา อุปหนอง¹

*Punnida Ubpanong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์สูงกว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามรูปแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจทางการเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิธีการทางประวัติศาสตร์สูงกว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามรูปแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์, การจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

¹Social Education, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: aj.punnida@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were to compare the students' achievement and to investigate the students' satisfaction of SS 2202101 Thai History course using historical method and lecture method. The participants were 50 third-year students majoring in Social Studies, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University in Uttaradit of 2nd semester in academic year 2019 by purposive sampling. The research instruments were a historical method learning management plan, lecture learning management plan, learning achievement test and satisfaction evaluation form. The data collected were analyzed by mean, standard deviation, and t-test.

The research result is found that;

1. The first year students who studied SS 2202101 Thai History course using historical method was higher than the achievement of those learning through lecture method at the statically significant level of .05
2. The first year students who studied SS 2202101 Thai History course using historical method were satisfied learning higher by using lecture method at the significant level of .05

Keywords: Historical Method, Lecture Method, Learning Achievement

บทนำ

ประวัติศาสตร์ เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่จัดอยู่ในกลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ศึกษาเรื่องราวสำคัญ ที่เชื่อว่าได้เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านต่างๆ ของมนุษย์ในสังคมใดสังคมหนึ่ง บนพื้นฐานของการวิพากษ์วิเคราะห์หลักฐาน เอกสารชั้นต้น และหลักฐานร่วมสมัยอื่นๆ ที่ปรากฏอยู่ เพื่อความเข้าใจปัญหาในสังคมที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน สามารถใช้ความเข้าใจ เหล่านั้นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554) ประวัติศาสตร์ไม่ได้หมายถึงอดีต แต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลง เวลาเราศึกษาประวัติศาสตร์ เราไม่ได้ศึกษา อดีตที่หยุดนิ่ง แต่เราศึกษาการเปลี่ยนแปลง เวลาที่นักประวัติศาสตร์อธิบายสังคม ณ จุดๆ หนึ่ง ก็ต้องอธิบาย ให้ได้ว่า มันเปลี่ยนมาอย่างไรว่าจะถึงจุดๆ นั้น (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2551) ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชาประวัติศาสตร์จึงไม่ควรถือเอาเนื้อหาสาระเป็นจุดมุ่งหมายของประวัติศาสตร์ แต่ควรให้ผู้เรียนได้รู้จัก วิธีการทางประวัติศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ โดยใช้หลักเหตุและผล รวมถึงหลักวิทยาศาสตร์มาประกอบกับศึกษาในรายวิชาประวัติศาสตร์ด้วย (เฉลิม นิติเขตต์ ปรีชา, 2559)

วิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีเหตุผล รู้จักคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ อย่างมีเหตุผล มีการตั้งปัญหาและตั้งสมมติฐานและคิดหาคำตอบ ตามสมมติฐานนั้น ผิการแสวงหาความรู้ ศึกษาค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองตามเหตุและผลวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนสรุปหาข้อเท็จจริงนำไปสู่การคิดแก้ปัญหาจากเหตุไปผล (สิริวรรณ ศรีพหล, 2553) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดเป็น คิดอย่างมีเหตุผล คิดอย่างเป็นระบบ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยเฉพาะในรายวิชาประวัติศาสตร์ ที่ต้องเน้นวิธีการทางประวัติศาสตร์ให้มากกว่าความรู้ที่เกิดจากการใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์แล้ว หากแต่ผู้เรียนต้องศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี ความเชื่อ ตำนาน ซึ่งผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิด คิดอย่างมีระบบ คิดอย่างมีเหตุและผล มีหลักฐานในการสนับสนุนความคิด การสันนิษฐาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินความน่าเชื่อถือของหลักฐาน และทักษะในการร้อยเรียงเรื่องราวจากองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เป็นแนวคิดหรือทฤษฎีทางประวัติศาสตร์ใหม่ๆ ได้ เช่นนั้นวิธีการทางประวัติศาสตร์จึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากสำหรับการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ในปัจจุบัน

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ผ่านมา (รายงานรายวิชา มคอ.5, 2561) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถทำข้อสอบได้ดีในรูปแบบปรนัย แต่หากเป็นข้อสอบแบบอัตนัย เชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเชื่อมโยงเหตุการณ์ ผู้เรียนสามารถเขียนอธิบายได้เฉพาะส่วนที่เป็นความจำตอบสั้นๆ ไม่สามารถนำความรู้จากสิ่งที่ศึกษาในรายวิชามานำมาบูรณาการและเขียนตอบได้ ไม่สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ เชื่อมโยงเหตุการณ์และประยุกต์ใช้หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีลักษณะต่างๆ ได้ ซึ่งปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรก็คือการเรียนการสอนส่วนใหญ่มักเน้นการท่องจำ เพื่อให้ผู้เรียนได้จดจำเรื่องราวต่างๆ มีการใช้ความเป็นเหตุเป็นผลที่ส่งผลต่อปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ค่อนข้างน้อย การสอนโดยส่วนใหญ่ใช้การจดหรือใช้การบรรยาย โดยที่ผู้เรียนไม่ทราบมูลเหตุ บริบท ความสำคัญของเรื่องราวที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและขาดการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนรายวิชาประวัติศาสตร์จึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร วิธีการหนึ่งที่จะช่วยทำให้การเรียนประสบความสำเร็จคือ ครูผู้สอนต้องใช้วิธีการสอนแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นวิธีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเกิดความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล หลีกเลี่ยงการท่องจำหรือจดจำเรื่องราวในอดีตเท่านั้น ซึ่ง (Newton et al., 1998) กล่าวว่า หากผู้สอนปลูกฝังโดยการประยุกต์ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดอย่างเป็นระบบ คิดอย่างมีเหตุผล เพราะขั้นตอนของวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์แยกแยะ สังเกตความแตกต่าง

รวมทั้งรู้จักสรุปแนวความคิดอย่างถูกต้อง ดังนั้นการนำวิธีการทางประวัติศาสตร์มาใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาและรายวิชาประวัติศาสตร์ไทย จัดเป็นหนึ่งในกลุ่มวิชาบังคับที่ต้องบูรณาการความรู้ด้านสังคมศึกษาให้ครอบคลุมและผู้เรียนต้องเรียนทุกคน ซึ่งเป็นการกำหนดของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พุทธศักราช 2562 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของรายวิชาและสภาพปัญหาดังกล่าวขณะเดียวกันเล็งเห็นความสำคัญของการนำวิธีการทางประวัติศาสตร์มาใช้เพื่อพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาด้านการคิด วิเคราะห์ สร้างสมมติฐาน ประเมินค่าข้อมูล ตลอดจนการนำเสนอข้อมูล และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาชั้นปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาชั้นปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดให้หมู่เรียน 621147101 เป็นกลุ่มที่ 1 และหมู่เรียน 621147102 เป็นกลุ่มที่ 2 รวมทั้งสิ้น 60 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือนธันวาคม 2562 - มิถุนายน 2563 จำนวน 16 สัปดาห์ คาบเรียนละ 3 ชั่วโมงรวม 48 ชั่วโมง

3. ขอบเขตการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 บทเรียน ประกอบด้วย คนไทยมาจากไหน อาณาจักรโบราณในดินแดนสุวรรณภูมิ อาณาจักรสุโขทัย อาณาจักรอยุธยา อาณาจักรธนบุรี ก่อร่างสร้างมหานครกรุงเทพฯ การปฏิรูปประเทศให้ทันสมัย เปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย โลกใบใหม่ได้เริ่มประชาธิปไตย และเริ่มต้นยุคใหม่สมัยเทคโนโลยี

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) เกณฑ์การพิจารณา มีค่า IOC มากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าใช้ได้ให้คงไว้ หากมีค่าต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าต้องมีการแก้ไขปรับปรุง โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบวิธีการสอนแบบบรรยาย รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 48 ชั่วโมงโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) เกณฑ์การพิจารณา มีค่า IOC มากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าใช้ได้ให้คงไว้ หากมีค่าต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าต้องมีการแก้ไขปรับปรุง โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.28 - 0.79 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.31 - 0.66 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.77 และข้อทดสอบการเขียนบรรยายคำตอบลงในกระดาษคำตอบ (Essay Test) จำนวน 8 ข้อ เกณฑ์การประเมินเป็นแบบ (Scoring Rubric) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสม ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เป็นแบบเขียนบรรยาย (Essay Test) ไว้ 4 ระดับ ดังนี้

4 คะแนน หมายถึง	นักศึกษาสามารถเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จากองค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับดีมาก
3 คะแนน หมายถึง	นักศึกษาสามารถเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จากองค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับดี

2 คะแนน หมายถึง นักศึกษาสามารถเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จากองค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับพอใช้

1 คะแนน หมายถึง นักศึกษาสามารถเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จากองค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับควรปรับปรุง

4.4 แบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียนรายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 4 ด้าน 34 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) เท่ากับ 0.79 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 แจ้งนักศึกษา และจุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.2 ให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน (Pre-test) รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และข้อทดสอบการเขียนบรรยายคำตอบลงในกระดาษคำตอบ (Essay Test) จำนวน 8 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

5.3 การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม นักศึกษากลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนตามรูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ และนักศึกษากลุ่มที่ 2 ได้รับการสอนตามรูปแบบบรรยาย โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาการสอนเท่ากัน ระยะเวลาในการสอน 16 สัปดาห์ รวม 48 ชั่วโมง

5.4 หลังจากทำการสอนเสร็จแล้วให้นักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และข้อทดสอบการเขียนบรรยายคำตอบลงในกระดาษคำตอบ (Essay Test) จำนวน 8 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

5.5 หลังจากนักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสร็จแล้วให้ นักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ทำแบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 4 ด้าน 34 ข้อ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 คะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย แบบปรนัยนำมาตรวจให้คะแนน ส่วนแบบเขียนบรรยายคำตอบลงในกระดาษคำตอบ (Essay Test) นำมาเทียบช่วงคะแนน สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของสมศักดิ์ ภูวาทดารรรณ (2554) ดังนี้

32.00 – 40.00 คะแนน หมายถึง นักศึกษาเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จาก
องค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับดีมาก

24.00 – 31.99 คะแนน หมายถึง นักศึกษาเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จาก
องค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับดี

16.00 – 23.99 คะแนน หมายถึง นักศึกษาเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จาก
องค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับพอใช้

8.00 – 15.99 คะแนน หมายถึง นักศึกษาเขียนบรรยาย วิเคราะห์ สังเคราะห์จาก
องค์ความรู้ที่ได้จากบทเรียนได้ในระดับควรปรับปรุง

หลังจากนั้นนำคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

แบบ Independent

6.2 คะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101
ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทาง
ประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย นำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ
ค่า t-test แบบ Independent

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย ปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน โดย
การจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย

(n=30)

รูปแบบการสอน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	df	t	Sig.
การจัดการเรียนรู้ รูปแบบวิธีการทาง ประวัติศาสตร์	40	31.46	2.114	28.44	1.926	.00*
การจัดการเรียนรู้ รูปแบบบรรยาย	40	26.28	1.236			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย

(n=30)

รูปแบบการจัดกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	df	t	Sig.
การจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์	4.823	.531	42	33.146	.00*
การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย	4.135	.386			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจทางการเรียน รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทยหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจโดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการฝึกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ โดยเริ่มต้นจากการการสังเกต กำหนดปัญหาและคาดเดาคำตอบโดยตั้งเป็นสมมติฐาน แล้วจึงทำการค้นหาและรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อตอบปัญหาที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้เรียนต้องเก็บรวบรวมข้อมูล หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาที่มีอยู่หลากหลายทุกประเภท ประกอบด้วยหลักฐานขั้นต้น และหลักฐานขั้นรองให้ได้มากที่สุด แล้วนำมาตรวจสอบหลักฐานด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อประเมินคุณค่าของหลักฐานว่าน่าเชื่อถือ

เพียงใด จากนั้นทำการเลือกข้อเท็จจริงตามหลักฐานต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ (แยกแยะ) และสังเคราะห์ (รวบรวม) หลักฐานตามกระบวนการและวิธีการทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นขั้นตอนตามวิธีการที่นักประวัติศาสตร์ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ทางประวัติศาสตร์มาจัดขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับ การสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์นอกจากจะช่วยผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบแล้วผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบกระบวนการกลุ่มในการจัดกิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะกระบวนการกลุ่มในการร่วมมือกันทำงานซึ่งสังเกตได้ จากการวัดผลการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นตามวิธีการทางประวัติศาสตร์รวมทั้งเป็น กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบต่างๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น การอภิปรายกลุ่ม เพื่อตอบคำถามสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร การที่ผู้เรียนได้แสวงหาข้อมูลด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ตามลำดับขั้นตอนนั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ แก้ปัญหาโดยกระบวนการต่างๆ ได้ โดยครูเป็นเพียงที่ปรึกษา วางแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดเตรียมข้อมูลให้เพียงบางส่วนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นเป็นการเรียนรู้ที่ไม่ใช่การท่องจำเนื้อหา ผู้เรียนสามารถนำวิธีการและขั้นตอนทางประวัติศาสตร์นี้ไปใช้ในการแสวงหาความรู้และรู้จักการประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์และการดำรงชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งการรับรู้และมุมมองของผู้เรียนที่มีผลต่อเหตุการณ์นั้นที่สัมพันธ์กัน เมื่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้เรียนเรียนรู้นั้น มีรายละเอียดแบบแผนหรือลักษณะคล้ายคลึงกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์ ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเปรียบเทียบความเหมือนเปรียบเทียบความต่างได้ดีขึ้น ชัดเจนขึ้น สอดคล้องกับ Cercadillo, L. (2006). and Diestz, M.J. (2012) ที่มีข้อค้นพบ สอดคล้องกันว่าการสอนประวัติศาสตร์แบบเน้นการบรรยายอธิบายที่เต็มไปด้วยเนื้อหา จึงได้มีการพัฒนาการสอนใหม่ ซึ่งเป็นวิธีทำให้การสอนประวัติศาสตร์เป็นที่สนใจของผู้เรียนและครู สอดคล้องผลการวิจัยของอัครเดช แสนณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณรายวิชา ส 31102 ประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 72.41 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 72.40 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับชัยรัตน์ โตศิลา และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (2555) ที่ศึกษาเรื่อง กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และวิธีการศึกษาหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างเป็นระบบโดยเรียงลำดับการพิจารณาเป็น 1 - 2 และ 3 : แนวทางในการพัฒนาทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ พบว่า ทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนจากกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนจากกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

มีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น นักเรียนสามารถกำหนดคำถามสำคัญ ตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบ ตีความหลักฐาน และเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของเส้นเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงกล่าวได้ว่าการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นการสอนที่ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถด้าน ความคิดวิเคราะห์และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ แนวคิด ทฤษฎีหรือ หลักฐานอื่นๆ แล้วสามารถวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของหลักฐานที่หามาได้โดยอาศัยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ในรายวิชาประวัติศาสตร์นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นให้ผู้เรียน คิดเป็น วิเคราะห์เป็น และประเมินค่า เป็น โดยผู้เรียนจะศึกษาเรื่องราวในประวัติศาสตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้ทราบจุดประสงค์การศึกษาให้แน่ชัด ซึ่งผู้เรียนจำเป็นจะต้องตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการศึกษา และใช้การ อ่านและสังเกตในการตอบคำถาม นอกจากนี้ ก็ควรต้องมีความรู้พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ให้มากเพียงพอ เพื่อที่จะสามารถตอบได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร จากนั้นรวบรวมหลักฐานที่ต้องการศึกษา มี ทั้งที่เป็นหลักฐานลายลักษณ์อักษร และหลักฐานที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร หลักฐานทั้งหมดมีเชื่อมโยงหรือมี ความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาทั้งหมด ซึ่งก่อนจะนำหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ค้นคว้ามาได้มาศึกษา จะต้องมีการประเมินคุณค่าของหลักฐานนั้นเสียก่อน ว่าเป็นหลักฐานที่แท้จริงหรือไม่เพียงใด หลังจากแน่ใจ แล้วว่าหลักฐานนั้นเป็นของแท้ และให้ข้อมูลที่เป็นจริงตามประวัติศาสตร์ ผู้เรียนก็ต้องพิจารณาเพิ่มเติมว่า ข้อมูลทางประวัติศาสตร์นั้นสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด หรือข้อมูลนั้นๆ มีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นอย่างไรบ้าง หลังจากนั้น จึงนำเอาข้อมูลทั้งหลายมาแบ่งหมวดหมู่ตามความเหมาะสม เพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินงานใน ขั้นตอนต่อไป คือ การพยายามหาความสัมพันธ์ของประเด็นต่างๆ และตีความข้อมูลนั้นๆ ว่า มีข้อเท็จจริงอื่น ใดที่ยังคงถูกซ่อนและไม่กล่าวถึงอีกบ้าง รวมไปถึงการพิจารณาด้วยว่า ข้อมูลที่ได้มานั้นกล่าวเกินจริงไปหรือไม่ ซึ่งผู้ศึกษาประวัติศาสตร์จำเป็นต้องมีความละเอียดรอบคอบ เป็นกลาง รอบรู้ หรือมีจินตนาการ เพื่อที่จะนำ ข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ หรือจัดหมวดหมู่ได้อย่างเป็นระบบ หลังจากดำเนินขั้นตอนมาตามที่ กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ก็จะมาจบลงที่การเรียบเรียงหรือการนำเสนอ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของวิธีการทาง ประวัติศาสตร์ กระบวนการเหล่านี้จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์เป็น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ไทยสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้รับ การฝึกฝนทักษะวิธีการประวัติศาสตร์เท่าที่ควร

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์มีความพึงพอใจ สูงกว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในข้อ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากธรรมชาติของผู้เรียนเมื่อจบออกไป มากกว่าร้อยละ 80 จะประกอบอาชีพครูผู้สอนทั้ง ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ วิธีการทางประวัติศาสตร์ โดยเน้นการพูดเชิงวิชาการ และการนำเสนอ ประกอบการแสดงความคิดเห็น ซึ่ง

ผู้เรียนต้องมีข้อมูลและองค์ความรู้ที่ถูกต้องชัดเจนในกระบวนการฝึกปฏิบัติ นั้น ประเด็นที่ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนค้นคว้าเป็นประเด็นที่ต้องมีข้อมูลประกอบ ผู้เรียนต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนคนอื่น ๆ เพื่อหาข้อมูล และต้องร่วมกันอภิปราย วิเคราะห์ สังเคราะห์ เนื้อหาอย่างถ่องแท้ และต้องแยกแยะหลักฐานให้ได้ว่า หลักฐานชิ้นใดเชื่อถือได้หรือไม่ได้ แล้วจึงสรุปเป็นองค์ความรู้ของกลุ่มและของตนเอง ในการจัดการเรียน การสอน ในระยะแรกของการจัดกิจกรรมพบว่า ผู้เรียนยังไม่เคยชินกับการทำกิจกรรมการเรียน นั้นคือไม่เคยชินกับการใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ แต่เมื่อดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไปพบว่าผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นและสนุกกับการเรียน รู้จักการตั้งคำถาม การตั้งสมมติฐาน และจากการสังเกตต่อไปยังพบว่า เมื่อผู้วิจัยให้ค้นคว้าหาคำตอบ ผู้เรียนจะเริ่มค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเองโดยเริ่มต้นจากการสังเกตปัญหา การตั้งคำถาม การตั้งสมมติฐาน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วจึงสรุปเป็นองค์ความรู้ และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการสอนในเรื่องต่อไป พบว่า ผู้เรียนประยุกต์ใช้ขั้นตอนและวิธีการทางประวัติศาสตร์ในการแสวงหาหลักฐานและข้อมูลต่าง ๆ นั้นย่อมแสดงว่าวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญฤทัย พุฒิกุณเกษม (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในรายวิชา ส 33265 โครงการประวัติศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ส 33265 โครงการประวัติศาสตร์ โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับสมนึก อ่อนแสง (2554) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับเทคนิคจิกซอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

จึงกล่าวได้ว่าการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นการสอนที่ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และต้องวิพากษ์หลักฐานตามขั้นตอนและวิธีการทางประวัติศาสตร์ กระบวนการที่ได้ฝึกปฏิบัติส่งผลต่อผู้เรียนให้มีขั้นตอนกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและเป็นองค์ความรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้ตลอดไป จากผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงกว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบบรรยาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้คิดอย่างอิสระเสรี นับตั้งแต่การได้เสนอสิ่งที่สนใจที่ต้องการเรียน ได้รวบรวมความรู้ และลงมือปฏิบัติจริงในสิ่งที่ตนสนใจ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข สามารถใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ และประสบผลสำเร็จในการเรียน

2. การจัดการเรียนรู้รูปแบบวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการและขั้นตอนการศึกษาทางประวัติศาสตร์เป็นหลัก โดยผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิด ครูผู้สอนควรกำหนดปัญหาหรือสถานการณ์ ที่มีความซับซ้อน คลุมเครือ เป็นประเด็นขัดแย้ง มีคำตอบหรือวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลายทั้งนี้ให้เหมาะสมกับความรู้ และความสามารถของผู้เรียน

3. การประเมินผลในรูปแบบ (Scoring Rubric) ผู้สอนจะต้องออกแบบเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ยืดหยุ่น ครอบคลุมสมรรถนะการปฏิบัติในแต่ละระดับคุณภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความชื่นชอบลักษณะการจัดกิจกรรมที่เน้นการพูด การแสดงความคิดเห็น และอภิปรายโต้ตอบมากกว่ากิจกรรมที่เน้นการเขียน ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปครูผู้สอนควรคิดค้นและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีว่าการเขียนไม่ใช่เรื่องยาก อีกทั้งยังช่วย พัฒนาระบบการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

2. ควรมีการศึกษาผลการเรียนของผู้เรียนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

เฉลิม นิติเขตต์ปรีชา. (2559). เทคนิควิธีการสอนประวัติศาสตร์ : Teaching History Technique And Methodology. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยรัตน์ โตศิลา และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2555). กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และวิธีการศึกษาหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างเป็นระบบโดยเรียงลำดับการพิจารณาเป็น 1 - 2 และ 3 : แนวทางในการพัฒนาทักษะการคิดทางประวัติศาสตร์. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 10(1).

นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2551). ประวัติศาสตร์แห่งชาติ “ซ่อม” ฉบับเก่า “สร้าง” ฉบับใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: กองทุนเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะ.

- เพียงฤทัย พุฒิคุณเกษม. (2557). การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในรายวิชา ส33265 โครงการประวัติศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. ปีที่ 7(2).
- มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา. (2561). รายงานผลการดำเนินการ มคอ.5 รายวิชา สศ 2202101 ประวัติศาสตร์ไทย. อุดรดิตถ์: สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). เล่มที่ 136 ตอนพิเศษ 56 ง.
- สมนึก อ่อนแสง. (2554). ผลการเรียนรู้ด้วยวิธีทางประวัติศาสตร์ร่วมกับเทคนิคจิกรซอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). เพื่อนคู่คิด มิตรคู่ครู แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิริวรรณ ศรีพหล. (2553). การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา. นนทบุรี: โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อนุพงษ์ ชุมแวงวาบ และอังคณา ตุงคะสมิต. (2554). ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) โดยใช้การสอนด้วยวิธีการ ทางประวัติศาสตร์ ต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา ปีที่ 5(1).
- อัครเดช แสนณรงค์ และลัดดา ศิลาโน้อย. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดอย่างมี วิจารณญาณรายวิชา ส 31102 ประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนด้วย วิธีการทางประวัติศาสตร์ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 9(1).
- Cercadillo, L. (2006). 'Maybe they haven't decided yet what is right:' English and Spanish perspectives on teaching historical significance. Teaching History, 125.
- Diestz, M.J. (2012). Teaching History. Retrieved from <https://Net.th/dao/detail.nsp>.
- Newton D. P, Newton L. D and Oberski I. (1998). Learning and conceptions of understanding in history and science: lecturers and new graduates compared. Studies in Higher Education Vol 23(1).